

Gfv. IX. 30.222/2011/7.szám

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a felszámoló által képviselt **perújított felperes** kérelme alapján dr. Tordanyné dr. Dóczi Judit ügyvéd által képviselt **perújító alperessel** szemben kibocsátott jogerős fizetési meghagyás ellen a Hajdúszoboszlói Városi Bíróság előtt 3.P.20.105/2010. szám alatt indult és a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2.Pf.20.123/2011/3.számú ítéletével befejezett **perújítási eljárásban**, az említett jogerős ítélet ellen a perújító alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2.Pf.20.123/2011/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A perújított felperes (a továbbiakban: felperes) 2008. augusztus 11-én fizetési meghagyás kibocsátását kérte a Hajdúszoboszlói Városi Bíróságon V J-sal és a perújító alperessel (a továbbiakban: alperes) szemben. 1.582.188 Ft és ennek járulékaiban kérte nevezett személyek egyetemleges marasztalását arra hivatkozással, hogy a jogosult felé ilyen összegű kölcsöntartozásuk áll fenn.

A fizetési meghagyás mellékletét képezte a felperes mint kölcsönt adó és bérlő, valamint V J és az alperes mint kölcsönt kérők és bérbe adók által 2006. február 2-án megkötött gép-kölcsönadási megállapodás. A megállapodásban rögzítettek szerint V J és az alperes 2006. január 31-én 2.382.188 Ft összegű kölcsönt kértek a felperestől, ezt az összeget „a kölcsönt kérők gép-bérbeadásával egyenlítenek ki” és ennek megfelelően a felperes a 2006. február 3. és 2006. május 31. közötti időszakban 30 napi időtartamra bérbe veszi a bérbe adók tulajdonát képező - a szerződésben megjelölt - földmunkagépet, az ellenszolgáltatásként járó bruttó 2.382.188 Ft bérleti díjat pedig nem kell megfizetnie. Az alperes a megállapodást nem kölcsönt vevőként és bérbeadóként, hanem kezességvállalóként írta alá.

A fizetési meghagyás mellékletét képezte a felperes fizetési felszólítása is, melyet V J 2008. július 16-án, az alperes pedig

2008. július 11-én vett át. A fizetési felszólítás utalt a 2006. február 2-i megállapodás tartalmára, hivatkozott arra, hogy a földmunkagép bérbevétele azért hiúsult meg, mert azt a bérbe adóktól elszállították, a tartozás tőkeösszegét pedig 1.582.188 Ft-ban jelölte meg. Emellett a felperes saját ügyvezetőjének lakossági folyószámla kivonatát csatolta annak igazolására, hogy számláján 800.000 Ft jóváírására került sor és pedig - a közlemény szerint - annak folytán, hogy V J és az alperes 2006. július 25-én kölcsön visszafizetés címén ilyen összegű pénztári készpénzbefizetést teljesített.

Az alperes a fizetési felszólításra nem válaszolt és a fizetési meghagyással szemben ellentmondással nem élt. A fizetési meghagyás az alperessel szemben 2008. szeptember 16-án jogerőre emelkedett és az erről szóló végzés kézbesítése az alperes részére 2008. december 23-án megtörtént. A jogerős fizetési meghagyás alapján a Hajdúszoboszlói Városi Bíróság 2009. február 18-án végrehajtási lapot bocsátott ki az alperessel szemben.

V J ellentmondása folytán perré alakult eljárásban a felperes követelésének jogcímeiként elsődlegesen a Ptk. 242. §-át, másodlagosan a Ptk. 523. §-át jelölte meg.

A Hajdúszoboszlói Városi Bíróság 4.P.20.391/2008/12. számú, 2009. május 22-én jogerőre emelkedett ítéletében V J-t 1.582.188 Ft és kamataiban marasztalta a felperes javára azzal, hogy a marasztalási összeg megfizetésére az alperessel egyetemlegesen köteles.

A bíróság tényként állapította meg, hogy az alperes ügyvezetője a 2007. március 7-óta felszámolás alatt álló N-É Kft-nek, mely cég 2.382.188 Ft vállalkozói díjjal tartozott a felperesnek. A bíróság álláspontja szerint az érvényes gép-kölcsönadási megállapodással valójában V J és az alperes a felperes hozzájárulásával átvállalta az N-É Kft. tartozását, annak megfizetését megújított jogcímen, kölcsön címén vállalták a felperes felé, és az N-É Kft. vállalkozói díj tartozását megszüntnek tekintették. Mindezt megfélelően alátámasztja, hogy 2006. február 3-án az N-É Kft. mint megrendelő 2.382.188 Ft összegről kiadási pénztárbizonylatot állított ki, melyet a felperes befogadott. Ezért a bíróság a tartozásátvállalás alapján a keresetnek helyt adott.

Az alperes 2009. június 16-án perújítási kérelmet terjesztet elő, melyben - tartalmát tekintve - a vele szemben jogerőre emelkedett fizetési meghagyás hatályon kívül helyezését kérte.

Az elsőfokú bíróság megismételt eljárás során meghozott 3.P.20.105/2010/17. számú ítéletével az alperessel szemben jogerőre emelkedett fizetési meghagyást hatályában fenntartotta és az alperes végrehajtás megszüntetése iránti kérelmét elutasította.

Az elsőfokú ítélet szerint nem minősülnek az alperesre nézve

kedvezőbb határozat meghozatalát lehetővé tevő új bizonyítéknak a felperes ügyvezetőjének a Hajdúszoboszlói Városi Bíróság előtt 4.P.20.391/2008. szám alatt folyamatban volt perben tett azon nyilatkozatai, hogy a perbeli szerződés megkötése az N-É Kft. vállalkozási díj tartozásából eredt, melynek megfizetését V J és az alperes kölcsön címén vállalták, továbbá, hogy a megállapodásban írt gépet is az N-É Kft., illetve V J biztosította a felperes részére. Nem minősül ilyennek a hivatkozott ügyben született jogerős ítélet indoklásában tett azon ténymegállapítás sem, hogy a felperes mint kölcsönadó, továbbá V J és az alperes mint kölcsönvevők között kölcsönszerződés megkötésére nem került sor, az ítélet ugyanis megállapította, hogy olyan tartozásátvállalás történt, melynek folytán nemcsak az adósok személye, de a tartozás jogcíme is megváltozott.

Az elsőfokú bíróság szerint a felperesi ügyvezető és az alperes által 2009. május 25-én folytatott telefonbeszélgetésről készült feljegyzés, mint új bizonyíték nem alkalmas annak igazolására, hogy az alperes részéről tartozásátvállalás helyett valójában kezességvállalásra került volna sor. A kezességvállalási szerződés létrejöttét nem bizonyítja az sem, hogy az alperes kezességvállalóként írta alá a 2006. február 2-i megállapodást. Az alperes nem tudott magyarázatot adni arra, hogy miért nem foglalták bele a megállapodásba az általa állított kezességvállalást. A 4.P.20.391/2008. szám alatt folyamatban lévő perben a kezességvállalásról sem a felperes, sem V J, sem a tanúként meghallgatott alperes nem tett említést. A perújítási kérelemben hivatkozott egyetlen bizonyíték sem támasztja tehát alá az alperes azon állítását, hogy egyszerű kezességet vállalt volna az N-É Kft. tartozásáért, a sortartási kötelezettségre való hivatkozása pedig azért is alaptalan, mert időközben az N-É Kft. felszámolás folytán megszűnt.

Az elsőfokú ítélet szerint a per érdemi elbírálása szempontjából nem volt jelentősége az alperes által új bizonyítékként csatolt pénztárbizonylatoknak, melyekkel azt kívánta bizonyítani, hogy az N-É Kft. „intenzíven” működött, pénzeszközökkel rendelkezett.

Az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy az új bizonyíték, mely szerint a lízingbe adó 2006. május 10-én felmondta a perbeli földmunkagép tekintetében az N-É Kft.-vel mint lízingbe vevővel kötött lízingszerződést és közölte, hogy ezzel egyidejűleg megszűnik a lízingbe vevő használati és birtoklása joga, csak azt bizonyítja, hogy a felperesnek 2006. május 10-e után a bérbe vételére már objektíve nem volt lehetősége.

Az alperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság - mellőzte a végrehajtás megszüntetése iránti kérelem elutasítását - helyben hagyta az elsőfokú ítéletet.

A másodfokú bíróság döntésének meghozatalakor abból indult ki, hogy mivel az elsőfokú bíróság a perújítási kérelmet érdemben bírálta el, a megengedhetőség körében a másodfokú bíróság nem

vizsgálódhatott.

A rendelkezésre álló bizonyítékok és nyilatkozatok alapján a másodfokú bíróságnak is az volt az álláspontja, hogy J és az alperes átvállalták az N-É Kft. tartozását és ehhez a felperes is hozzájárult. Kifejtette, hogy az N É Kft. és a felperes „úgy könyvelték el”, mintha az N-É Kft. megfizette volna a felperesnek vállalkozói díj tartozását és emiatt került sor 2006. február 2-án azon megállapodás megkötésére, melyben V J és az alperes elismerték, hogy kölcsön címén tartoznak a felperesnek. A szerződés a felperest kölcsön adónak, az alperest és V J-t pedig kölcsönt kérőknek is megjelölte, tehát a kölcsönszerződés létrejötté megfelelően bizonyítást nyert, annak ellenére, hogy tényleges pénzáttadásra nem került sor. Hangsúlyozta, hogy a megállapodás szövegében kezességvállalásról nincs szó, abból nem lehet következtetni arra, hogy az alperes miért vállalt volna kezességet, így nem lehet jogi jelentőséget tulajdonítani annak, hogy az alperes az okiratot mint kezességet vállaló személy írta alá. Álláspontja szerint a kölcsönszerződés létrejöttét igazolja az is, hogy 2006. július 25-én a 800.000 Ft megfizetésére kölcsön visszafizetése címén került sor.

Végül utalt a másodfokú bíróság arra is, hogy az alperes nem mentesülhet az általa is vállalt tartozás megfizetése alól arra hivatkozással, hogy a gép bérlése a felperes hibájából hiúsult meg, ugyanis a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján ezt kétséget kizáróan megállapítani nem lehet.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a fizetési meghagyás hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság hiányos tényállás alapján kirívóan iratellenes, okszerűtlen ítéletet hozott. Felülvizsgálati kérelmét részletesen az alábbiakkal indokolta:

A 2006. február 2-i megállapodás nem minősült a Pp. 196. § /1/ bekezdése szerinti teljes bizonyító erejű magánokiratnak, így nem bizonyítja a „pénzkölcsönre vonatkozó nyilatkozatok valóságtartalmát”. A felperesnek kellett volna bizonyítania, hogy 2006. január 31-én valóban kölcsönt nyújtott, a 4.P.20.391/2008. szám alatt folyamatban volt per eredménye viszont azt bizonyítja, hogy az alperes a felperestől kölcsönt nem kapott. Ebből következően az alperesre nem lehet irányadó a Ptk. 523. § /1/ bekezdése sem, a kölcsönként nem szolgáltatott összeget a felperes nem kérheti vissza. Jogi abszurditás, hogy ennek ellenére az eljáró bíróságok az alperest kölcsön címén marasztaló jogerős fizetési meghagyást hatályában fenntartották.

Iratellenesen állapítja meg a jogerős ítélet, hogy V J és az alperes „kölcsön visszafizetése” megjelöléssel 800.000 Ft-ot megfizetett a felperes ügyvezetőjének. Egy azonosítatlan személy általi befizetésre került sor pénztári úton, a bíróság csak a közlemény szövege alapján feltételezte, hogy ehhez az alperesnek bármi köze lehet. Ilyen alapon akár „Donald kacsát” is fel lehetett

volna tüntetni befizetőként. A befizetés egyébként sem a felperes, hanem annak ügyvezetője számlájára történt, mely számlaszámot az alperes nem is ismerte.

Semmi nem bizonyítja, hogy az alperes átvállalta volna az N-É Kft. tartozását, a tartozásátvállalás és a kölcsönszerződés fennállása egyébként is egymást kizárja. A tartozásátvállalásról az alperes sem az N-É Kft-vel, sem a felperessel nem állapodott meg, nem kérte a felperes hozzájárulását a Ptk. 332. §-ában írtak szerint.

A jogerős ítéletben írtakkal szemben a perbeli bizonyítékok azt támasztják alá, hogy a gép-bérlés a felperes hibájából hiúsult meg, ugyanis - a szerződésben írtakkal szemben - a gép-bérlés megkezdése előtt 15 nappal nem jelezte a felperes, hogy használatba kívánja venni a munkagépet.

Az alperes tehát sem kölcsön címén, sem tartozásátvállalás címén nem tartozik a felperesnek, kizárólag egyszerű kezességet vállalt. Mivel azonban a felperes a főadós N-É Kft-vel szemben annak megszűnéséig igényét nem érvényesíthette, ezt az egyszerű kezes alperessel szemben sem teheti meg.

A felülvizsgálati kérelem hivatkozott a Pp. 164. § /1/ bekezdésének és 206. § /1/ bekezdésének megsértésére is.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, vizsgálhatta felül, és azt a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.

Az alperes a Hajdúszoboszlói Városi Bíróság előtt 4.P.20.391/2008. számú perben, tanúkénti kihallgatása során elismerte, hogy a felperes végzett munkát az N-É Kft. részére, perújítási kérelmében pedig kifejezetten hivatkozott arra, hogy az N-É Kft-nek állt fenn vállalkozói díjtartozása a felperes felé. Nem vitatta perújítási kérelmében, hogy az N-É Kft. tartozásának kiegyenlítése érdekében került sor 2006. február 2-án a perbeli szerződés megkötésére és azt sem hogy szándékában állt helytállni az N-É Kft-vel szembeni követelés kielégítéséért, de arra hivatkozott, hogy ennek érdekében nem tartozásátvállaló nyilatkozatot tett, hanem kezességet vállalt. Hangsúlyozta, hogy kölcsön címén nem áll fenn a felperes felé tartozása.

A felperes a perbeli fizetési meghagyás kibocsátását egyetemleges kötelezettekkel szemben kérte. A fizetési meghagyás csak az alperessel szemben emelkedett ellentmondás hiányában jogerőre, V J viszont ellentmondással élt, melyben arra hivatkozott, hogy kölcsön címén felperesnek nem tartozik. A perré alakult 4.P.20.391/2009. szám alatti eljárásban fenntartotta ezt az állítását. Előadása szerint nem kapott a felperestől kölcsönt, a 2006. február 2-ai megállapodást olvasatlanul, szívésségből, a jelen per alperesének

kérésére írta alá abban a hiszemben, hogy az abban foglaltak alapján csak bérbeadási kötelezettsége és nem fizetési kötelezettsége áll fenn. Ugyanezen perben a felperes előadásának lényege az volt, hogy az alperes és V J azért ajánlotta fel az N-É Kft. tartozásának átvállalását és a gép-kölcsönadási megállapodás megkötését, hogy az N-É Kft. a tartozás ily módon való megszűnésével elkerülje a felszámolási eljárás megindítását. A kölcsönszerződés fennállására pedig csak azért hivatkozott a megállapodás 1. pontja, mert „könyvelésileg” az N-É Kft. 2.382.188 Ft összegű vállalkozói díj tartozása megszűnt azzal, hogy 2006. február 3-án az N-É Kft. részéről 2.382.188 Ft-ról, jelen per alperesének aláírásával hitelesített - kiadási pénztárbizonylat átadására került sor a felperes részére. Jelen per alperese a 4.P.20.391/2008. számú perben a 2009. március 3-án megtartott tárgyaláson tanúként úgy nyilatkozott, hogy nem kért és nem kapott kölcsönt a felperestől, de nem tudott választ adni arra, hogy milyen előzmények után és mely okból kötötte meg a 2006. február 2-i megállapodást, arra sem emlékezett, hogy miért nem nyújtott be ellentmondást a fizetési meghagyással szemben.

A Hajdúszoboszlói Városi Bíróság a felek előadásának és jelen per alperese tanúvallomásának figyelembevételével, továbbá a fizetési meghagyás mellékletét képező, valamint a per során csatolt okirati bizonyítékok alapján hozta meg 4.P.20.391/2008/12. számú, V J marasztalásáról szóló ítéletét, mely azt is tartalmazta, hogy V J az ítéletben megjelölt marasztalási összeget jelen per alperesével egyetemlegesen köteles megfizetni. Ezt az ítéletet a Hajdúszoboszlói Városi Bíróság 2009. május 14-én jelen per alperese részére is kézbesítette, aki ezt követően 2009. június 16-án nyújtott be perújítási kérelmét, melyben állította, hogy az N-É Kft. részéről állt fenn a felperes felé tartozás, az alperes 2006. január 31-én nem kötött kölcsönszerződést a felperessel, 2006. február 2-án pedig nem tartozásátvállaló nyilatkozatot tett, hanem egyszerű kezességet vállalt az N-É Kft. tartozásának megfizetéséért.

A Pp. 260. § /1/ bekezdés a) pontja szerint a jogerős ítélet ellen perújításnak van helye, ha a fél oly tényre, vagy bizonyítékra hivatkozik, amelyet a bíróság a perben nem bírált el, feltéve, hogy az - elbírálás esetén - reá kedvezőbb határozatot eredményezhetett volna. Rámutat a Kúria arra, hogy a Hajdúszoboszlói Városi Bíróság 4.P.20.391/2008/12. számú ítélete tényként állapította meg, hogy a 2006. február 2-i megállapodásban rögzítettekkel szemben V J és jelen per alperese nem kértek és nem kaptak 2006. január 31-én a felperestől 2.382.188 Ft összegű kölcsönt, valójában a felperes hozzájárulásával az N-É Kft-nek a felperes felé fennálló vállalkozási díj tartozását vállalták át oly módon, hogy annak megfizetésére egy megújított jogcímen, kölcsön címen vállaltak kötelezettséget és az ítélet nem tulajdonított jelentőséget annak,

hogy jelen per alperesének aláírása felett „kezességet vállaló” szövegrész szerepelt. A Pp. 3. § /5/ bekezdésében írtak szerint törvény eltérő rendelkezése hiányában a bíróság a polgári perben alakszerű bizonyítási szabályokhoz, a bizonyítás meghatározott módjához, vagy meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazásához nincs kötve, szabadon felhasználhatja a felek előadásait, valamint minden egyéb bizonyítékot, amely a tényállás felderítésére alkalmas. E jogszabályhely alkalmazásának a perújítási eljárásban is helye volt, így bár a Hajdúszoboszlói Városi Bíróság 4.P.20.391/2008/12. számú ítélete a perújítási kérelem elbírálása szempontjából res iudicatanak nem minősült, a perújítási kérelmet elbíráló bíróságoknak nem kellett figyelmen kívül hagyniuk a tényállás azonosságára tekintettel - a Hajdúszoboszlói Városi Bíróság 4.P.20.391/2008/12. számú jogerős ítéletét. Sőt, élve a szabad bizonyítás lehetőségével, azt mint bizonyítékot mérlegelési körükbe vonhatták.

A perújítási kérelem elbírálása során a bíróságok ennek megfelelően jártak el. Egyetértettek a Hajdúszoboszlói Városi Bíróság 4.P.20.391/2008/12. számú ítéletének ténymegállapításaival és azzal a jogi következtetéssel is, hogy az adott tényállás mellett V J-nak és az alperesnek fennáll a felperes felé egyetemleges fizetési kötelezettsége.

A perújítási eljárásban meghozott elsőfokú ítélet, valamint az azt helybenhagyó jogerős ítélet a Kúria szerint nem sérti a Pp. 206. § /1/ bekezdésében írtakat, ellenkezőleg a rendelkezésre álló bizonyítékok helyes értékelésén alapul. Egyik ítélet sem tartalmaz iratellenes, vagy kirívóan okszerűtlen, nyilvánvalóan logikátlan megállapítást. A felülvizsgálati kérelemben előadottak alapján hangsúlyozza a Kúria, hogy ugyan nem áll rendelkezésre olyan okirat, amely a Ptk. 332. § /1/ bekezdése szerinti tartozásátvállalással kapcsolatos írásbeli nyilatkozatokat tartalmazná, ennek hiánya - mivel a Ptk. tartozásátvállalást nem köti írásbeli alakhoz - még nem zárja ki a tartozásátvállalás megtörténtét.

A tartozásátvállalás tényét alátámasztja az is, hogy 2006. július 25-én V J és az alperes befizetéseként 800.000 Ft jelent meg a felperes ügyvezetőjének lakossági folyószámláján. A felülvizsgálati kérelem szerint ugyan egy nem beazonosítható személy fizette be az összeget és tüntette fel az alperest is befizetőként, de ez az állítás nem áll összhangban az alperesnek a perújítási eljárásban tett egyéb nyilatkozataival. Az elsőfokú eljárásban megtartott utolsó tárgyaláson ugyanis (3.P.20.105/2010/16.sorszámú jegyzőkönyv) az alperes elismerte, hogy maga adta át kollégájának azt a 800.000 Ft-ot, aminek befizetése 2006. július 25-én megtörtént, perújítási kérelmében pedig maga adta elő, hogy a beazonosítás érdekében volt szükség annak feltüntetésére, hogy az alperes és V J kölcsön tartozásának befizetésére került sor. Annak

pedig nem volt ügydöntő jelentősége, hogy a tartozás egy részének megfizetésére nem a felperesi számla javára, hanem a felperes képviselőjében eljáró ügyvezető számlája javára került sor, aki a felperes nevében tárgyalta az N-É Kft. tartozásának kiegyenlítéséről és a befizetést a felperes javára szóló befizetesként ismerte el.

Az irányadó tényállás szerint a tartozásátvállalással egyidejűleg nemcsak a kötelelem alanyai tekintetében következett be kötelezett oldalán változás, hanem a felek a tartozás jogcímét is módosították, és azt - az írásbeli megállapodás által bizonyítottan akarategységben - kölcsöntartozássá alakították át. Mindennek megtörténtét nemcsak a 2006. február 2-i megállapodás tartalma, hanem az is alátámasztja, hogy mind a felperes, mind N-É Kft. könyvelése 2006. február 3-tól - az ekkor kiállított kiadási pénztárbizonylat alapulvételével - megszűntnek tekintette az N-É Kft. vállalkozási díj címén fennálló tartozását. Mivel a tartozásátvállalással szoros összefüggésben került sor a tartozás jogcímének módosítására, alaptalanul hivatkozik a felülvizsgálati kérelem arra, hogy ugyanazon összeg tekintetében tartozásátvállalás folytán és kölcsön jogcímén is a felperesnek nem tartozhat. A 2006. február 2-i megállapodás és a kiadási pénztárbizonylat, illetve annak átvétele azt is bizonyítja, hogy a felperes a tartozásátvállaláshoz hozzájárult, de a hozzájárulás hiánya egyébként sem érintené a tartozásátvállalás tényét, csak annak a felperessel szembeni hatályosságát.

A jogerős ítéletnek az a ténymegállapítása, mely szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem lehet kétséget kizáróan megállapítani, hogy a földmunkagép bérlése a felperes hibájából hiúsult meg, önmagában azért sem tekinthető nyilvánvalóan okszerűtlen állításnak, mert - ahogy azt a fellebbezéssel nem támadott 4.P.20.391/2008/12. számú ítélet is tartalmazta - a bérbevitelre biztosított határidő meghosszabbítására került sor.

Mindezek alapján a Kúria a Pp. 275. § /3/ bekezdés alkalmazásával a rendelkező rész szerint döntött.

A felperesnek felülvizsgálati perköltsége nem merült fel, az alperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték pedig az államot terheli a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § /1/ bekezdése és 14. §-a alapján.

Budapest, 2012. január 10.

Dr.Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke
Dr.Lőrincz Györgyné sk. előadó-bíró
Gyöngyösiné dr.Gyügyei Klára sk. bíró

